

meninger

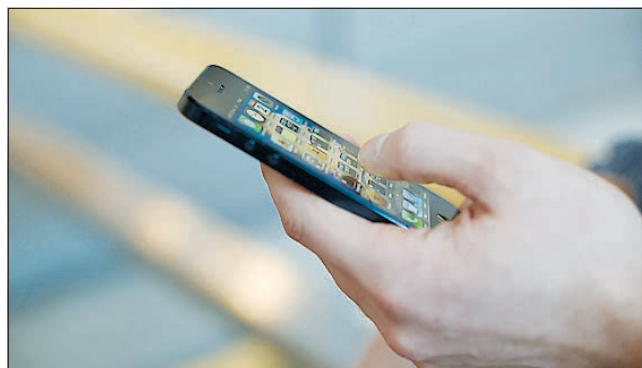
37 00 37 00 eller debatt@agderposten.no
Agderposten

 Utgitt av Agderposten AS. Grunnlagt av Jens Svendsen i 1874. Opplag: 19.853
 Sjefredaktør: Morten Rød
 Redaktør: Yngvar Carlsen
 Redaktør: Katrine Lia
 Redaktør: Oddvar Paulsen
 Adm. direktør: Øyvind Klausen

Telenor drives av stadig færre

Telenor-konsernet er en av verdens ledende mobiloperatører med 166 millioner mobilabonnenter og mobilvirksomhet i 13 land. 17, hvis man regner med eierskap i andre mobilselskaper. Konsernet har 33.000 ansatte over hele verden. Men de siste årene har Telenor gjennomført en omfattende slankeprosess, med blant annet en kraftig reduksjon av antall ansatte i Norge.

Ved årtusenskiftet hadde Telenor rundt 20.000 ansatte her i landet. Ifølge selskapet selv var det rundt 8.000 ansatte i mai 2011. Nye kutt har skjedd de siste tre årene, og etter de siste kuttene vil det være rundt 7.000 Telenor-ansatte igjen i Norge – inkludert de 4.000 som er igjen i Telenor Norge, samt konsernfunksjoner, datterselskaper, Telenor Broadcast, satellitt- og eiendomsvirksomhet, ifølge Dagens Næringsliv. Det dramatiske fallet i antall ansatte skyldes ikke nedbemanning alene,

Telenors tjenester brukes i stadig økende grad, men nå dreier det seg mer om surfing på stadig raskere nett, enn om tellerskritt.

FOTO: NTB SCANPIX

men også outsourcing av oppgaver som ikke er definert som kjernevirksomhet samt salg av selskaper. Likevel er det den rivende teknologiske utviklingen som gjør at Telenor trenger stadig færre mennesker til å drive moderne telenettverk.

Denne uken fikk de 4.000 ansatte i Telenor Norge tilbud om sluttpakke. Målet er å kutte nye 450 årsverk, altså rundt ti prosent. Paradoksalt skjer dette samtidig som Telenors tjenester brukes i stadig større grad. Men bruken har dreiet fra tellerskritt til surfing på stadig raskere nett. Kundene nyter for tiden godt av nye tjenester og bedre utbygget nett. For en stund siden kunne teleoperatørene tjene gode penger på mobiltelefoni i et fallende fasttelefonmarked. Nå faller også mobilinntektene, samtidig med et økende behov for nye investeringer for å holde på kundene. Fremskritt koster.

På 1980-tallet sysselsatte fasttelefoni de aller fleste av Telenors 20.000 ansatte. De siste kundene er i ferd med å nappe ut kabelen fra fasttelefonen, tjenestene er over på internetteknologi, og enda flere Telenor-ansatte må se seg om etter andre jobber i årene som kommer.

Europas grenser

Litauens president Dalia Grybauskaitė ba EU tale med én tydelig stemme mot Russland under det ekstraordinære EU-toppmøtet om situasjonen på Krim-halvøya. Hun frykter at man kan stå overfor en omgjøring av grensene som ble tegnet opp etter andre verdenskrig og at Moldova er neste land som vil kunne få sine grenser krenket.

Dette er skremmende tanker som Europa må stå samlet om å gjøre umulig å gjennomføre.

skråblikk

Så du vet altså hvor

Tårene dryppet ned på det tomme rutearket. Jeg var 9 1/2 år og hadde fått min første alvorlige realitetssjekk. Etter nesten tre års surfing gjennom skolen, var det brøkgregning som skulle felle egoet mitt. Jeg leverte blankt. Med tårer. Perfeksjonisten hadde fått riper i lakken. Jeg måtte se på meg selv med andre øyne. En epoke var over. Denne dagen skulle det ikke bli meg som rekte opp hånda først av alle og ropte «ferdig!». Det skulle vise seg å bli flere hindere å komme over i årenes løp.

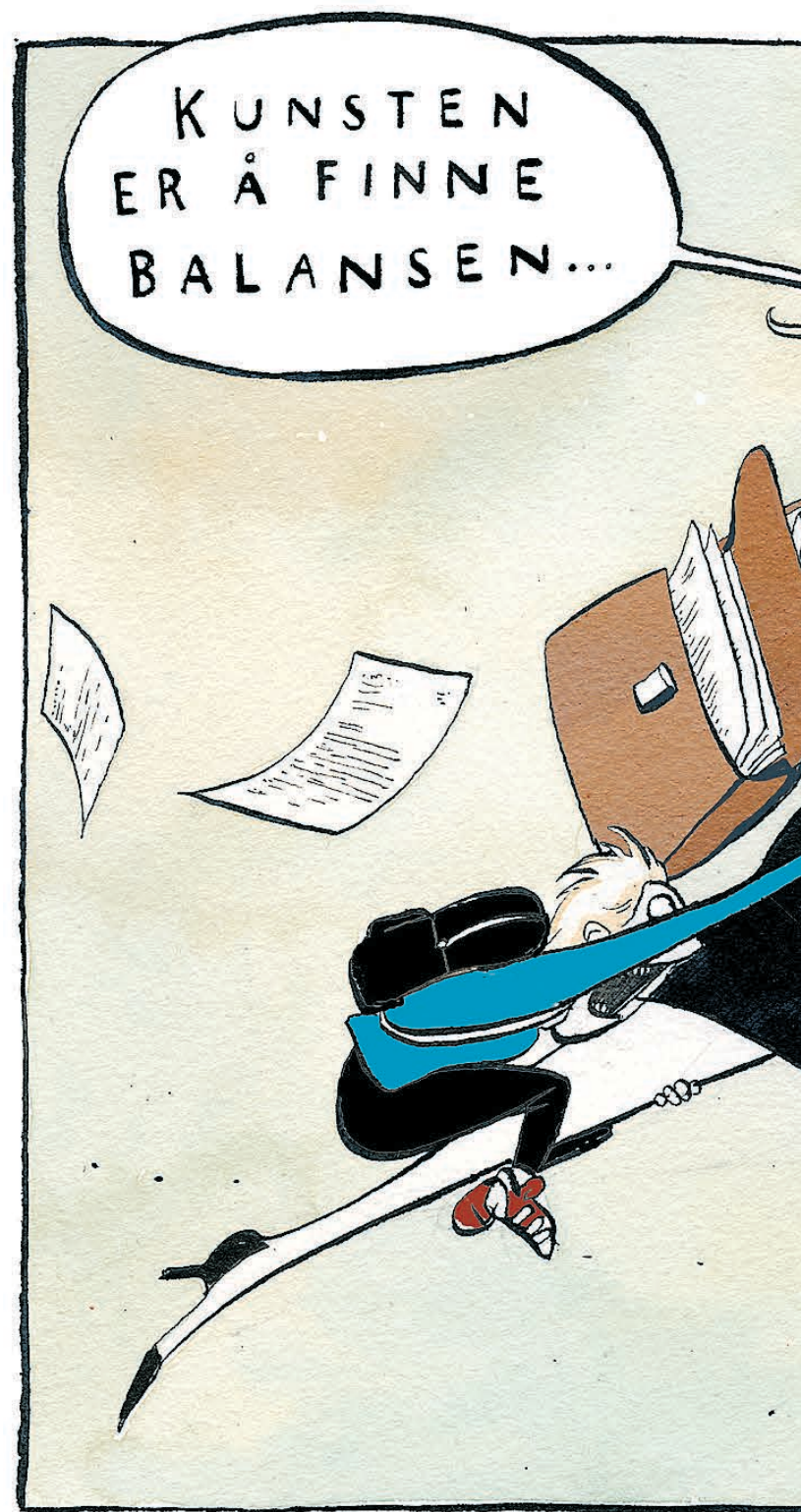
I dag er det den internasjonale kvinnedagen. Jeg personlig har vel ingenting å klage over, boende i et land som skryter over å være verdensmestere i likestilling. De hindringene jeg måtte ha støtt på, har jeg vel bygget selv. Jeg er verken giftet bort til et flerkoneri, kjønnslemlestet eller redd for gjengvoldtekt når jeg tar busen. Jeg er heller ikke, som nyutdannede japanerne, støtt ut av yrkeslivet om jeg ikke fikk jobbtilbud mens jeg studerte. Aftenposten

Innsikt skrev nylig at 1,62 millioner japanere er hikimorier – altså folk som lever i isolasjon fordi de av ulike grunner har falt ut av yrkeslivet en periode. I Japan skal det ikke mye til. Å være syk, er ingen grunn til å være borte fra jobb. Får du barn, må du slutte. Det er derfor det nå selges flere eldrebleier enn babybleier i Japan. De velger jobb i stedet for barn. I arbeidslivet finnes det knapt mødre. De er hjemme. I et moderne land som Japan, er det egentlig rart at likestillingen ikke er kommet lenger.

En båtturn vestover, til Seoul i Sør-Korea, kommer det ekskluderende arbeidsmarkedet til syne i form

Morten Mørland, tegner for The Times, London og Agderposten, morten@tegn.co.uk

av små babybokser på gateplan. For er du blitt gravid utenfor ekteskap, er du utestengt fra arbeidslivet. Derfor er de såkalte Baby Box – luker på gateplan hvor fortvilte nybakte mødre anonymt kan legge fra seg det nyfødte barnet sitt til adopsjon, hyppig brukt. Jentene er så desperate, med rette, at eneste utvei for å ikke bli stengt ute fra samfunnet på livstid, er å gi fra seg barnet. Det er hjerteskjæren-

de. Dette foregår i 2014. Alle historiene viser hvilke hindringer som fortsatt ligger der, og som i ulik grad hindrer oss i å gå strake veien til mål. At vi ikke har kommet like langt i likestillingen over hele verden, er uenig å si.

Selv om alenemødre i Norge er i lederstillinger og gifter seg til og med inn i kongehuset, er det i alle fall ett område hvor kvinner tviholder på eneveldet: Innredningen

pressens faglige utvalg
PFU

Agderposten arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet har medlemmer fra presseorganisasjonene og allmennheten, og behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40, fax 22 40 50 55, e-post: pfu@np-nr.no

Kunst og praksis

Enhver kan lave et godt kunstværk, men det er ikke enhver, der kan opretholde en kunstnerisk praksis.

Mikkel Bogh,
rector, Kunstakademiet i Danmark,
til Weekendavisen

Digital musikkrevolusjon

Sannheten er dessverre ikke like hyggelig som våre antakelser. Flere valgmuligheter gjør nemlig ikke at vi hører på flere ulike artister. Tvert imot, det gjør at vi hører på færre.

Andreas Beddari Høyer,
kommentator i Nordlys

Skrivemaskin med skjerm

Arbeidslivet treng kandidatar som kan innhente, finne og bruke kunnskap. Da hjelper det ikkje med PC på eksamen når det berre er ein skrivemaskin med skjerm.

Anders Kvernmo Langset,
student i Bergens Tidende

skapet skal stå? Javel.

hjemme. Mens det ropes etter flere kvinnelige ledere i næringslivet, sitter vi i Arne Jacobsen-stolen med en bunke interiørblader og bryner oss på hvordan vi kan forandre stua. Men det er ikke det at vi ikke vil være ledere der ute. En rapport fra Fafo, avslører at like mange kvinner og menn ønsker å være ledere, men oppfatningen er at kvinner vil være 90 prosent sikker i en lederjobb før hun søker

den, mens menn trenger bare å være 20 prosent sikker på at han behersker jobben. Derfor kommer menn raskere på banen til sjefsjobbene. Hvor er hinderet? Tar vi oss selv for seriøst? Er det perfeksjonisten i oss som holder oss igjen? Er vi for opptatt med å ominnrede stua, til at vi har krefter igjen til å forandre andre deler av livet?

En sosialantropolog jeg nylig snakket med, har drevet makt-

forskning hjemme hos folk. Han konkluderte med at få revolusjoner har skjedd innenfor husets fire vegger. Menn slipper fortsatt ikke til. Eller rettete sagt; kvinnen ser ennå på seg selv som eneherster – selv om hun er like mye ute og jobber som mannen. Spesielt gir dette utslag i innredningen. Stereotypene, hvor kvinner bestemmer inne i huset, mens menn får garasjen og kanskje en kjellerstue, er i følge forske-

ren sanne. Nå som flere bor i mindre leiligheter, uten verken garasje eller kjellerstue, har ikke lenger mannen noen rom å bestemme i. Det blir det kranter av. De kan takke seg selv siden de har dårlig smak, sier du? Jeg sier de frigjør mye tid og slipper mye ansvar på å la andre bestemme. Kanskje det hadde vært interessant å se hva som skjedde om han fikk lov til å henge opp Manchester United-skjerfet på veggen i

stua? Med eierforhold til innredningen, vil kanskje maktforholdet endre seg. Kanskje å gi slipp på makta et sted, vil åpne for å ta den tilbake et annet sted?

Er det ikke egentlig litt underlig at norske kvinner, som er de mest utdannede i verden, velger å bruke såpass mye tid og penger på det hverdagslige i stedet for å debattere og forandre verden? Det er relativt få norske blogger, undertegnet med kvinnenavn, som setter store samfunnsspørsmål på dagsorden, i kontrast til alle interiør-, hus- og hjem-bloggene.

I alle år har kvinner vært opptatt av hjemmehøvet. Ofte parallelt med karriereklattringen. Flink hjemme og flink borte. Men flinke piker faller hardest når de møter hindringer på veien. Spesielt om det både er hindringer hjemme og på jobben. En amerikansk undersøkelse avdekket for noen år siden at jobbemødre blir mindre deprimerede enn mødre som var hjemme. Men om vi tenker at vi skal prestere like mye på jobben som hjemme, vil vi derimot bli mer disponerte for depresjon. Det var det med døgnet som bare har 24 timer...

Det er kanskje på tide å sende den flinke piken på gangen med interiørbladene sine en liten stund. Vil vi være med på å forandre verden, holder det ikke å ha på merittlisten at vi vet best hvor kjøkkenskapet skal stå.

Den bitre, men sanne erfaringen jeg fikk etter å ha levert blankt på prøven i 3. klasse, var at jeg skulle begynne å følge med i timene og ikke tro at jeg kunne alt fra før.

Gratulerer med dagen, både jenter og gutter!

Birte Hegerlund Runde,
journalist og kommentator i Agderposten.
bihe@agderposten.no

